

اظهار نظر کارشناسی درباره:
«لایحه اصلاح قانون نحوه استفاده از خانه‌های سازمانی
ارتش جمهوری اسلامی ایران»

مخصوص صحن علنی

مشخصات لایحه

دوره یازدهم - سال دوم

شماره ثبت:

۹۷

شماره چاپ:

۷۳۲

تاریخ چاپ:

دفتر مطالعات سیاسی

مشخصات گزارش

شماره مسلسل:

۲۶۰۱۸۲۰۱

تاریخ انتشار:

۱۴۰۱/۲/۱۷

مقدمه

ارائه خدمات رفاهی مطلوب به نیروهای مسلح کشور یکی از مهم‌ترین ملزومات تقویت نهادهای دفاعی و امنیتی در انجام مأموریت‌های گسترده آنهاست. لذا تسهیل امور زندگی و اسکان اقشار مذکور و برخورداری آنها از مسکن مناسب، از مهم‌ترین نیازهای این نیروها و تحقق آن ضروری است. بر این اساس موضوع ارائه خانه‌های سازمانی توسط ارتش جمهوری اسلامی ایران در دستور کار قرار گرفت که قانون نحوه استفاده از آن در تاریخ ۱۳۶۳/۵/۲۸ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید. گذشت بیش از ۳۰ سال از اجرای این قانون، بازنگری آن را برای متناسب‌سازی زمانی و تهیه قانونی فراگیر برای تمامی نیروهای مسلح، ضروری ساخته است. لذا دولت در مورخ ۱۳۹۵/۱۲/۲۳ لایحه «اصلاح قانون نحوه استفاده از خانه‌های سازمانی ارتش جمهوری اسلامی ایران» را تقدیم مجلس شورای اسلامی کرد. این لایحه توسط کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس دهم مورد بررسی قرار گرفت و آن را با اصلاحاتی در مورخ ۱۳۹۶/۴/۱۱ به تصویب رسانید، اما در صحن مطرح نشد. بر همین اساس مجدداً در مجلس یازدهم در دستور کار قرار گرفت و توسط کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس با انجام اصلاحاتی در تاریخ ۲۹ تیرماه ۱۴۰۰ به تصویب رسید و بعد از چند ماه از تصویب این لایحه در کمیسیون مذکور، بررسی آن در دستور کار صحن علنی مجلس قرار گرفته است.

ارزیابی لایحه

• یکی از دلایل توجیهی ارائه این لایحه، عدم وجود قانونی فراگیر برای نیروهای مسلح در زمینه استفاده از خانه‌های سازمانی است. در نتیجه اقدام برای تصویب قانونی جامع در این زمینه که کل نیروهای مسلح را شامل شود، از نکات مثبت لایحه به‌شمار می‌رود. با این حال قوانین دیگری نیز در این زمینه از جمله «قانون نحوه تخلیه خانه‌های سازمانی نیروهای مسلح و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران» مصوبه ۱۳۷۲/۵/۶ و «قانون ادامه استفاده خانواده افرادی که ساکن خانه‌های سازمانی بوده و شهید، جانباز، اسیر و مفقودالایر شده‌اند» مصوبه ۱۳۶۸/۲/۲۷ مجلس شورای اسلامی وجود دارد. از این رو لازم است تا قوانین موجود در این زمینه تجمیع و قانون جامعی بر اساس بند «۱۰» سیاست‌های کلی نظام قانونگذاری تصویب شود.

- از آنجایی که در تبصره «۳» ماده (۱) و ماده (۴) قانون جاری و همچنین ماده (۴) مصوبه کمیسیون، واگذاری واحدهای مذکور تنها از طریق شورای واگذاری مقدور خواهد بود، از این رو استفاده از عبارت «نیروهای مسلح» در تبصره ماده (۱) مصوبه کمیسیون، می‌تواند دوگانگی تفاسیر قانونی و اجرایی را به دنبال داشته باشد. از این رو پیشنهاد می‌شود عبارت «شورای واگذاری نیروهای مسلح» جایگزین عبارت «نیروهای مسلح» شود.
- ترکیب شورای واگذاری در ماده (۴) قانون جاری، مورد تصریح قرار گرفته است، اما در مصوبه کمیسیون بیان شده که این امر در آیین‌نامه اجرایی تعیین می‌گردد و مشخص نیست که تعیین ترکیب آن در آیین‌نامه اجرایی به چه صورتی خواهد بود. شایان ذکر است، واگذاری تعیین ترکیب اعضای «شورای واگذاری» به آیین‌نامه اجرایی قانون، خلاف صدر اصل هشتادوپنجم قانون اساسی است.
- در ماده (۶) مصوبه کمیسیون، موضوع اصلاح تبصره «۲» ماده (۵) قانون فعلی، بدون در نظر گرفتن نحوه تأمین مسکن برای کارکنانی که در شرایط اضطرار و ضرورت خدمتی، نیازمند واحد مسکونی خواهند بود، حذف شده بود که در مصوبه کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی، این تبصره اصلاح شده و واگذاری در شرایط مذکور به تشخیص شورای واگذاری منوط شده است. با وجود این، متن اصلاحی تبصره «۲» اگرچه سابقه تقنینی دارد، لیکن به دلیل اینکه بدون تعیین هرگونه ضابطه‌ای برای تعریف و احراز موارد ضرورت، امکان مستثنا شدن از کلیه شروط مقرر در قانون را مجوز داده است، مغایر صدر اصل هشتادوپنجم قانون اساسی به نظر می‌رسد.
- در مصوبه کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی، تبصره «۳» ماده (۶) قانون فعلی اصلاح و بیان شده که نحوه تخلیه خانه‌های سازمانی نیروهای مسلح براساس «قانون نحوه تخلیه خانه‌های سازمانی نیروهای مسلح و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران»^۱ صورت می‌گیرد. حکم ماده‌واحد این قانون برای استفاده‌کنندگانی است که از تخلیه خانه سازمانی خودداری می‌کنند. در حالی که تبصره «۲» ماده (۶) قانون فعلی، به این مسئله اشاره دارد و در نتیجه بایستی متن اصلاحی جایگزین این تبصره شود. علاوه بر این پیشنهاد می‌شود که متن ماده‌واحد این قانون نحوه تخلیه خانه‌های سازمانی نیروهای مسلح، جایگزین تبصره «۲» ماده (۶) شود و در پایان قانون مذکور ملغی اعلام شود.
- پیشنهاد می‌شود تبصره‌های «۴» و «۵» الحاقی به ماده (۶) با توجه به متن و حکم آنها، از نظر ترتیب و اولویت قرارگیری به‌عنوان تبصره‌های «۱» و «۲» بیان شوند و تبصره‌های «۱»، «۲» و «۳» قانون فعلی و اصلاحی آنها به ترتیب به تبصره‌های «۳»، «۴» و «۵» تغییر یابند.
- در ماده (۶) قانون فعلی بیان شده که «پس از پنج سال پرسنل استفاده‌کننده باید خانه سازمانی را تخلیه نماید، مگر اینکه متقاضی جدیدی نباشد»، در صورتی که در اصلاح این ماده اشاره‌ای به آن نشده است. از این رو پیشنهاد می‌شود در تبصره «۴» الحاقی به ماده (۶) عبارت «یا در مواردی که خانه‌های سازمانی متقاضی نداشته باشند» پس از عبارت «در موارد ضروری» افزوده شود.
- در تبصره «۴» الحاقی به ماده (۶) عبارت «موارد ضروری» بدون هرگونه تعریف و تعیین ضابطه‌ای برای احراز، مبنای حکم قرار گرفته، لذا اگرچه وجود این مفهوم در قانون فعلی سابقه تقنینی دارد، لیکن به هر حال از حیث موازین حقوقی با ابهام مواجه است و از این رو با بند «۹» سیاست‌های کلی نظام قانونگذاری مغایرت دارد.

۱. ماده واحده - در صورتی که استفاده‌کنندگان مجاز یا متصرفین غیرمجاز خانه‌های سازمانی نیروهای مسلح و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران و همچنین بازماندگان و وراث قانونی آنان که به موجب مقررات مربوط مکلف به تخلیه محل سکونت هستند، از تخلیه محل خودداری کنند برحسب مورد از طرف دادستان محل وقوع ملک یا نزدیک‌ترین دادسرا به محل مزبور، به آنان اخطار می‌شود که ظرف سه ماه محل را تخلیه نمایند و در صورت امتناع به دستور همان مقام، محل مزبور تخلیه خواهد شد و حسب مورد به نماینده نیروهای مسلح، وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح یا نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران تحویل داده می‌شود.

- با توجه به اینکه در مناطق مرزی کشور، خانه‌های سازمانی به تعداد کافی برای استفاده نیروهای مسلح وجود ندارد، تبصره «۵» الحاقی به ماده (۶) قانون فعلی، مشخص نکرده که در این شرایط، چه وضعیتی حاکم خواهد بود.
- در تبصره «۱» ماده (۷) مصوبه کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی، بیان شده که مبلغ حق استفاده از خانه‌های سازمانی نیروهای مسلح «نباید از حداکثر سی درصد (۳۰٪) حقوق و مزایای دریافتی کارکنان بیشتر باشد». این در حالی است که نیروهای مسلح از حقوق و دستمزد مناسب و کافی برخوردار نیستند و اگر معیارهای تناسب نسبت هزینه و درآمد خانوار و همچنین هزینه مسکن در سبد هزینه خانوار این نیروها مورد توجه قرار نگیرد، این امر می‌تواند موجبات افزایش هزینه‌های آنها را فراهم آورد. از این رو پیشنهاد می‌شود که حداکثر مبلغ حق استفاده از خانه‌های سازمانی ۲۰ درصد باشد.
- در تبصره «۲» ماده (۷) قانون فعلی، بخشی از وجوه حاصل به «احداث خانه‌های سازمانی جدید» اختصاص داده شده که در مصوبه کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی اشاره‌ای به آن نشده است. با توجه به اینکه هم‌اکنون خانه‌های سازمانی به میزان مناسب و کافی در کشور وجود ندارند و همین امر باعث ایجاد مشکلاتی برای این نیروها شده و همچنین به این دلیل نیروهای مسلح زمان زیادی در صف انتظار جهت بهره‌گیری از خانه‌های سازمانی می‌باشند، می‌توان بخشی از وجوه حاصل از اجرای تبصره‌های «۱» و «۲» ماده (۷) را به توسعه واحدهای مسکونی سازمانی اختصاص داد.

جمع‌بندی

از ملزومات اصلی تقویت توان دفاعی و امنیتی کشور تأمین واحدهای مسکونی کافی و مناسب به‌منظور اسکان و حداقل سرپناه برای خانواده‌های نیروهای مسلح است، که این موضوع می‌تواند در کیفیت خدمات و انجام وظایف نیروهای مسلح مؤثر باشد. هرچند تاکنون با وجود تمامی مشکلات، این نیروها توانسته‌اند، بالاترین سطح امنیت را در بی‌ثبات‌ترین منطقه جهان و با وجود تهدیدات گسترده، فراهم آورند، اما یکی از عمده‌ترین مشکلات نیروهای مسلح در حوزه تأمین مسکن است که با توجه به نبود خانه‌های سازمانی کافی، بهره‌گیری و نحوه استفاده از خانه‌های سازمانی نیز مشکلات خاص را به‌وجود آورده است. از این رو باید خانه‌های سازمانی متناسب با نیاز نیروهای مسلح تأمین و در اختیار آنها قرار داده شود، تا پرسنل فاقد مسکن به‌ویژه در مناطق عملیاتی و امنیتی در سریع‌ترین زمان ممکن از این خانه‌ها بهره‌مند گردند. بر همین اساس قانون نحوه استفاده از خانه‌های سازمانی ارتش جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۳۶۳ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید، اما گذشت چند دهه از این قانون، رفع ایرادات آن و ضرورت تصویب قانونی جامع برای تمامی نیروهای مسلح باعث شده، تا لایحه اصلاح آن ارائه شود و کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی نیز در راستای این اهداف با انجام اصلاحاتی آن را به تصویب رسانده است، اما با وجود این مصوبه کمیسیون همچنان دارای ایرادات و ابهاماتی است که در صورت رفع و تصویب مجدد، به نیروهای مسلح در انجام وظایف گسترده و خطیر آنها کمک شایان توجهی خواهد کرد.

شماره ماده	موافق	مخالف	موافق به شرط اصلاح	ارجاع به کمیسیون
ماده (۱)	✓			
ماده (۲)			✓	
ماده (۳)	✓			
ماده (۴)			✓	
ماده (۵)			✓	
ماده (۶)			✓	
ماده (۷)			✓	
ماده (۸)			✓	

شماره ماده	مصوبه کمیسیون	موافق	مخالف	ارجاع به کمیسیون	اظهار نظر کارشناسی	متن اصلاحی
عنوان لایحه	نحوه استفاده از خانه‌های سازمانی نیروهای مسلح	✓			یکی از دلایل توجیهی ارائه این لایحه، عدم وجود قانونی فراگیر برای نیروهای مسلح در زمینه استفاده از خانه‌های سازمانی است. به گونه‌ای که به نظر می‌رسد تنها کل ارتش جمهوری اسلامی ایران از قانون نسبتاً جامعی در این زمینه برخوردار است و دیگر نهادها بیشتر براساس ضوابط و آیین‌نامه‌های داخلی اقدام می‌کنند. در نتیجه اقدام برای تصویب قانونی جامع در این زمینه که شامل کل نیروهای مسلح باشد از نکات مثبت مصوبه کمیسیون به شمار می‌رود.	نحوه استفاده از خانه‌های سازمانی نیروهای مسلح قوانین دیگری نیز در این زمینه از جمله «قانون نحوه تخلیه خانه‌های سازمانی نیروهای مسلح و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران» مصوبه ۱۳۷۲/۵/۶ و «قانون ادامه استفاده خانواده افرادی که ساکن خانه‌های سازمانی بوده و شهید، جانباز، اسیر و مفقودالاثر شده‌اند» مصوبه ۱۳۶۸/۲/۲۷ مجلس شورای اسلامی وجود دارند. از این رو لازم است تا قوانین موجود در این زمینه تجمیع و ادغام شوند
ماده (۱) «تبصره»	در صورتی که در یگان‌های دور از شهر که مسکن مناسبی در نزدیکی آنها وجود ندارد، خانه سازمانی بدون متقاضی از کارکنان شاغل آن یگان و سایر نیروهای مسلح وجود داشته باشد، نیروهای مسلح می‌توانند با دریافت اجازه‌ها براساس ماده (۷) این قانون از خانه‌های سازمانی به کارمندان سایر دستگاه‌های دولتی که برای آن یگان خدمت ارائه می‌کنند واگذار کنند.	✓			از آنجایی که در تبصره «۳» ماده (۱) و ماده (۴) قانون جاری و ماده (۴) مصوبه کمیسیون، واگذاری واحدهای مذکور تنها از طریق شورای واگذاری مقدور خواهد بود، از این رو استفاده از عبارت «نیروهای مسلح» در تبصره ماده (۱)، می‌تواند دوگانگی تفاسیر قانونی و اجرایی را به دنبال داشته باشد، از این رو پیشنهاد می‌شود عبارت «شورای واگذاری نیروهای مسلح» جایگزین عبارت «نیروهای مسلح» شود.	

شماره ماده	مصوبه کمیسیون	موافق	مخالف	ارجاع به کمیسیون	اظهار نظر کارشناسی	متن اصلاحی
ماده (۴)	واگذاری خانه‌های سازمانی برعهده شورایی می‌باشد که در این قانون شورای واگذاری نامیده می‌باشد و ترکیب اعضای آن متناسب با هریک از سازمان‌های نیروهای مسلح در آیین‌نامه اجرایی این قانون تعیین می‌گردد.		✓	✓	ترکیب شورای واگذاری در ماده (۴) قانون جاری، مورد تصریح قرار گرفته است، اما در مصوبه کمیسیون بیان شده که این امر در آیین‌نامه اجرایی تعیین می‌گردد و مشخص نیست که تعیین ترکیب آن در آیین‌نامه اجرایی به چه صورتی خواهد بود. شایان ذکر است، واگذاری تعیین ترکیب اعضای «شورای واگذاری» به آیین‌نامه اجرایی قانون، خلاف صدر اصل هشتادوپنجم قانون اساسی است.	تعیین ترکیب اعضای شورای واگذاری
ماده (۶) اصلاح ماده (۵) تبصره «۲»	کارکنانی که حضورشان به دلایل خاص خدمتی ضرورت دارد بنابه تشخیص شورای واگذاری از کلیه شروط مستثنا بوده و خانه‌های سازمانی به آنها تعلق می‌گیرد.	✓			در مصوبه کمیسیون، تبصره «۲» ماده (۵) قانون فعلی، بدون در نظر گرفتن نحوه تأمین مسکن برای کارکنانی که در شرایط اضطرار و ضرورت خدمتی، نیازمند واحد مسکونی خواهند بود، حذف شده بود که در مصوبه کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی، این تبصره اصلاح شده و واگذاری در شرایط مذکور به تشخیص شورای واگذاری منوط شده است. با وجود این، متن اصلاحی تبصره «۲» اگرچه سابقه تقنینی دارد، لیکن به دلیل اینکه بدون تعیین هرگونه ضابطه‌ای برای تعریف و احراز موارد ضرورت، امکان مستثنا شدن از کلیه شروط مقرر در قانون را مجوز داده است، مغایر صدر اصل هشتادوپنجم قانون اساسی به نظر می‌رسد.	تعریف و احراز موارد ضرورت
ماده (۶) تبصره «۳»	نحوه تخلیه خانه‌های سازمانی کارکنان براساس ماده واحده قانون نحوه تخلیه خانه‌های سازمانی نیروهای مسلح و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲/۵/۶ است.	✓			در مصوبه کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی، تبصره «۳» ماده (۶) قانون فعلی اصلاح و بیان شده که نحوه تخلیه خانه‌های سازمانی نیروهای مسلح براساس «قانون نحوه تخلیه خانه‌های سازمانی نیروهای مسلح و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران» صورت می‌گیرد. حکم ماده واحده این قانون برای استفاده‌کنندگانی است که از تخلیه خانه سازمانی خودداری می‌کنند. همچنین متن تبصره «۲» قانون فعلی به این امر اشاره دارد.	
ماده (۶) تبصره‌های الحاقی «۴» و «۵»			✓		تبصره‌های «۴» و «۵» الحاقی به ماده (۶) با توجه به متن و حکم آنها، از نظر ترتیب و اولویت قرارگیری به عنوان تبصره‌های «۱» و «۲» بیان شوند و تبصره‌های «۱»، «۲» و «۳» قانون فعلی و اصلاحی آنها به ترتیب به تبصره‌های «۳»، «۴» و «۵» تغییر یابند.	

شماره ماده	مصوبه کمیسیون	موافق	مخالف	ارجاع به کمیسیون	اظهار نظر کارشناسی	متن اصلاحی
ماده (۶) تبصره «۴»	در موارد ضروری، بنابه تشخیص بالاترین مقام یگان مربوط و تأیید مربوط و تأیید شورای واگذاری، مدت استفاده از خانه‌های سازمانی برای حداکثر پنج دوره یک‌ساله قابل تمدید است.		✓		در ماده (۶) قانون فعلی بیان شده که «پس از پنج سال پرسنل استفاده‌کننده باید خانه سازمانی را تخلیه نماید، مگر اینکه متقاضی جدیدی نباشد»، در صورتی که در اصلاح این ماده اشاره‌ای به آن نشده است. همچنین در تبصره «۴» الحاقی به ماده (۶) عبارت «موارد ضروری» بدون هرگونه تعریف و تعیین ضابطه‌ای برای احراز، مبنای حکم قرار گرفته است؛ لذا اگرچه وجود این مفهوم در قانون فعلی سابقه تقنینی دارد، لیکن به هر حال از حیث موازین حقوقی با ابهام مواجه است. همچنین این تبصره، شرایط تمدید مدت استفاده از خانه‌های سازمانی را سخت و مشکل می‌کند و آن را منوط به تشخیص بالاترین مقام یگان مربوط و تأیید شورای واگذاری نموده است که این امر می‌تواند در بردارنده صرف زمان زیاد و بوروکراسی مربوطه باشد.	پیشنهاد می‌شود در تبصره «۴» الحاقی به ماده (۶) عبارت «و یا در مواردی که خانه‌های سازمانی متقاضی نداشته باشند» پس از عبارت «در موارد ضروری» افزوده شود. همچنین موارد ضروری تعریف گردند. علاوه بر این، تمدید مدت استفاده از خانه‌های سازمانی نیروهای مسلح تنها منوط به تأیید شورای واگذاری شود.
ماده (۶) تبصره «۵»	به‌منظور فراهم نمودن امتیازات ویژه برای کارکنانی که به‌سبب شغل سازمانی و یا مأموریت در مناطق مرزی کشور شامل یگان‌ها و پاسگاه‌های مرزی و ساحلی، پست‌های کنترل مرزهای زمینی و دریایی، مرزبانان و جانشین آنها، حوزه‌های مرزی و ساحلی، مترجمین و مدیران حوزه‌ها و مناطق مرزی و کارکنانی که در جزایر خدمت می‌کنند استفاده از خانه‌های سازمانی بدون رعایت سقف زمانی موضوع این ماده و تبصره «۴» آن قابل تمدید است.	✓			با توجه به اینکه در مناطق مرزی کشور، خانه‌های سازمانی به تعداد کافی برای استفاده نیروهای مسلح وجود ندارد، تبصره «۵» الحاقی به ماده (۶)، مشخص نکرده که در این شرایط، چه وضعیتی حاکم خواهد بود.	
ماده (۷) تبصره «۱»	مبلغ حق استفاده از خانه‌های سازمانی نیروهای مسلح برای سکونت کارکنان سالیانه براساس معیارهای زیر و با رعایت شاخص‌های اعلامی وزارت راه و شهرسازی توسط ستاد کل نیروهای مسلح تعیین و ابلاغ می‌گردد که این مبلغ نباید از حداکثر سی درصد (۳۰٪) حقوق و مزایای کارکنان بیشتر باشد)		✓		در تبصره «۱» ماده (۷) مصوبه کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی، بیان شده که مبلغ حق استفاده از خانه‌های سازمانی نیروهای مسلح «نباید از حداکثر سی درصد (۳۰٪) حقوق و مزایای دریافتی کارکنان بیشتر باشد». این در حالی است که نیروهای مسلح از حقوق و دستمزد مناسب و کافی برخوردار نیستند و اگر باشد. معیارهای تناسب نسبت هزینه و درآمد خانوار و همچنین هزینه مسکن در سبد هزینه خانوار این نیروها مورد توجه قرار نگیرد، این امر می‌تواند موجبات افزایش هزینه‌های آنها را فراهم آورد.	پیشنهاد می‌شود که حداکثر مبلغ حق استفاده از خانه‌های سازمانی ۲۰ درصد باشد.

شماره ماده	مصوبه کمیسیون	موافق	مخالف	ارجاع به کمیسیون	اظهاری نظر کارشناسی	متن اصلاحی
ماده (۷) تبصره «۲»	سازمان‌های بهره‌بردار موظفند هر ساله در بودجه سنواتی کمک هزینه مسکن کارکنان ساکن در خانه‌های سازمانی را پس از کسر دریافتی آنان به حساب مخصوص نزد خزانه‌داری کل واریز کنند و معادل وجوه واریز شده به حساب ردیف‌های بودجه‌ای نیروهای مسلح برای تأمین هزینه‌های تعمیر و نگهداری خانه‌های سازمانی اختصاص می‌یابد.	✓			در تبصره «۲» ماده (۷) قانون فعلی، بخشی از وجوه حاصل به «احداث خانه‌های سازمانی جدید» اختصاص داده شده که در مصوبه کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی اشاره‌ای به آن نشده است. با توجه به اینکه هم‌اکنون خانه‌های سازمانی به میزان مناسب و کافی در کشور وجود ندارند و همین امر باعث ایجاد مشکلاتی برای این نیروها شده و همچنین به این دلیل نیروهای مسلح زمان زیادی در صف انتظار جهت بهره‌گیری از خانه‌های سازمانی می‌باشند، می‌توان بخشی از وجوه حاصل از اجرای تبصره‌های «۱» و «۲» ماده (۷) را به توسعه واحدهای مسکونی سازمانی اختصاص داد.	عبارت «و توسعه واحدهای مسکونی سازمانی» به قبل از عبارت «اختصاص می‌یابد» افزوده شود.
ماده (۸)	آیین‌نامه اجرایی این قانون ظرف مدت سه ماه با هماهنگی سازمان برنامه و بودجه کشور و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح توسط ستاد کل نیروهای مسلح تهیه می‌شود و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد و پس از تأیید فرمانده معظم کل قوا ابلاغ می‌گردد.	✓			در ماده (۹) مصوبه کمیسیون آمده است که: «آیین‌نامه اجرایی این قانون ظرف مدت سه ماه ... تهیه می‌شود و ...» با توجه به اصلاحی بودن این ماده، شبهه زمانی ایجاد می‌گردد.	پیشنهاد می‌شود تاریخ مشخصی برای تدوین آیین‌نامه اعلام شود به عنوان مثال تا پایان سال ۱۴۰۱.